

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215933
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118215933.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX K., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.004,91 Eur s prísl. a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/216/2018 - 58 zo dňa 27.2.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.004, 91 Eur s prísl. a vo výroku IV. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.004,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.004,91 Eur odo dňa 22.11.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 19.05.2016 v § 1 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5 EUR v prípade prvej upomienky a 12 EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietal. III. Určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 19.05.2016 v § 2 Hlavy 11. Sankcie účtované v dôsledku vášho omeškania, v znení: „Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17,- Eur ktorú musíte uhradiť“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. IV. Vyslovil, že žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ustanovením § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 5 a 12, § 53d, § 54 ods. 1 - 3, § 451 ods. 1, 2, § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ustanovením § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu 19.05.2016.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 3.300,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach v počte 84, vo výške mesačnej splátky 70,86 Eur. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že titulom poskytnutého úveru zaplatil žalobca žalovanému sumu 4.304,91 Eur. Žalobca má za to, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje podstatné náležitosti podľa Zákona č. 129/2010 Z.z., a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu (§ 9 ods. 2 písm. c) Zákona 129/2010 Z.z.), dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti (§ 9 ods. 2 písm. f), ako aj predpoklady použité na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k).

4. Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, súd 1. inštancie sa s touto argumentáciou žalobcu nestotožnil. V tomto prípade podľa predložených listinných dôkazov sa podľa názoru súdu jednalo o bezúčelový úver, čo vyplýva z bodu 28 úverovej zmluvy. Žalovaný ako veriteľ teda neposkytoval žiaden tovar a nepreplácal kúpnu cenu formou úveru žiadnemu predajcovi, preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho, podľa názoru súdu nie je možné. Ak by mal žalobca nejaké námietky, reklamácie, sťažnosti, dotazy, mohol sa podľa názoru súdu priamo obrátiť na žalovaného ako poskytovateľa úveru, ktorého adresa je uvedená hneď v úvode a bola podľa názoru súdu pre žalobcu aj známa.

5. Súd prvej inštancie sa však nestotožnil s argumentáciou žalobcu pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru a dobu trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z.z. V samotnej Zmluve o úvere tento údaj v časti údajov o úvere podľa názoru súdu absentuje. Počet splátok 84, resp. v bode 41. určenie termínu konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci je podľa súdu nepostačujúci. Súd je toho názoru, že vychádzajúc z formulácie termín konečnej splatnosti je nepochybné, že tento musí byť určený dátumovo minimálne mesiacom a rokom. Nemožno tento termín nahrádzať matematickým výpočtom jednotlivých splátok. Spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzatváraní zmluvy akú dlhú dobu a do kedy má úver splácať, pretože to podľa názoru súdu je účelom citovaného zákonného ustanovenia.

6. Rovnako sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentáciou žalobcu, že v zmluve o úvere absentujú predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. K tomu súd poukázal na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017 podľa ktorého: „K údajom o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok KS PO sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016).“ Z uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, je potom zrejmé, že v predmetnej zmluve spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú.

7. Pokiaľ ide o rozlíšenie splátok podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. s touto argumentáciou žalobcu sa súd prvej inštancie v žiadnom prípade nestotožnil a poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu, a to najmä rozhodnutia 5Cdo 132/2017 zo dňa 29.10.2018, 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.08.2018, 4Cdo 211/2017 zo dňa 23.04.2018, 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.04.2018. Z právnych záverov vyplývajúcich z týchto rozhodnutí NS SR totiž vyplýva, že nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy výška alebo počet či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. A v tejto súvislosti zároveň súd prvej inštancie poukázal na znenie čl. 2 ods. 2

C.s.p., podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

8. Z dôvodu, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru, ako aj predpoklady použité pre výpočet RPMN sa v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. daný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na to, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.300,- Eur a nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že žalobca zaplatil žalovanému sumu 4.304,91 Eur, súd prvej inštancie mu sumu 1.004,91 Eur priznal titulom bezdôvodného obohatenia. Zároveň z tejto sumy súd prvej inštancie priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. úrok z omeškania, a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému, keď žaloba mu bola doručená dňa 21.11.2018. Deň nasledujúci sa podľa názoru súdu dostal do omeškania s peňažným plnením, nadobudol vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, a preto je povinný od tohto dátumu zaplatiť žalobcovi aj ním požadovaný úrok z omeškania z dlžnej sumy.

9. V bode 2., 3. žaloby sa žalobca domáhal určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky.

10. Podľa hlavy 11, § 1 a 2 Úverových zmluvných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy: § 1 Ak sa omeškáte s úhradou splátky, mám právo Vám vyúčtovať a vy ste povinný(á) nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5,- Eur v prípade prvej upomienky a 12,- Eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie úplne prvej upomienky počas trvania zmluvy, nebudeme Vám poplatok za upomienku účtovať. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok Vám bude poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac a len za upomienku zaslanú v listinnej podobe. Po zosplatnení úveru Vám už nebudú poplatky za upomienku účtované. § 2 Ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17,- Eur, ktorú musíte uhradiť. Táto pokuta Vám bude naúčtovaná maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy.

11. Súd prvej inštancie sa s argumentáciou žalobcu, že v tomto prípade sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu stotožnil. Žalobca vo svojej výpovedi v konaní pred súdom prvej inštancie dňa 27.02.2019 uviedol, že o žiadnych poplatkoch, respektíve o zmluvnej pokute nebol zo strany žalovaného upovedomený a poučený. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu majú vzniknúť s vymáhaním pohľadávky a sú určené pevnou sumou. Túto výšku žalovaný podľa názoru súdu nijakým spôsobom neodôvodnil. Rovnako, zmluvná pokuta nebola dojednaná podľa § 544 a 545 Občianskeho zákonníka so žalobcom písomne. Absentuje teda jej písomná forma. Bola zakomponovaná iba do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného a žalobca ju nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 9C/137/2016 zo dňa 03.10.2016, podľa ktorého „Procesný súd zastáva názor, že upomienky v prejednávanej veci majú jednoznačne sankčný charakter, vid' ich výšku, ako aj rozdielnu cenu za prvú a druhú upomienku hospodárskymi nákladmi na ich zhotovenie nepreukázanú, ako aj za to, že za poplatok nie je poskytované žiadne plnenie v prospech spotrebiteľa, čo treba považovať za neprípustné.“ Súd prvej inštancie poukázal aj na Rozhodnutie SOI, Ústredný inšpektorát SOI Bratislava v rozhodnutí voči Slovenskej sporiteľni číslo F. zo dňa 24.03.2016, kde SOI konštatovala: „V úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Slovenskej sporiteľni, a.s., ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy zo dňa 10.10.2011, 12.05.2012, 08.11.2012 v článku 2 poplatky, v bode 2. bude uvedené, poplatok za upomienky vo výške 25,- Eur za každú vystavenú upomienku, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka spočívajúca v neprímerane vysokej sankcii, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi banky. Poplatok nereflektuje podstatné skutočnosti ako napríklad výšku spotrebiteľského úveru, dobu splácania, počet zostávajúcich splátok spotrebiteľa do plnenia záväzku a podobne. Naopak, je stanovený pevnou sumou, ktorá nie je racionálne odôvodnená. Tento poplatok je spôsobilý ohroziť ekonomický záujem spotrebiteľa, nakoľko je neúčelný a uvedená podmienka je v rozpore s § 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.“ Súd z tohto dôvodu žalobe žalobcu aj v tejto časti vyhovel.

12. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 Civilného poriadku (ďalej C.s.p.). Žalobca mal úspech v rozsahu 100 %, z toho

dôvodu mu súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

13. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný a to voči výroku I. a IV. rozsudku z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Žalovaný namietá, že súd prvej inštancie vyjadril názor, že v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.05.2016 absentujú obligatórne náležitosti, konkrétne termín konečnej splatnosti a predpoklady výpočtu RPMN na základe čoho vyhodnotil predmetnú úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a priznal žalobcovi bezdôvodné obohatenie presahujúce istinu poskytnutého úveru. V úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX je uvedená tak doba trvania zmluvy ako aj termín konečnej splatnosti. Doba trvania je stanovená počtom splátok - 36 mesačných splátok. Z toho musí byť aj priemernému spotrebiteľovi s ukončeným základným vzdelaním nepochybne zrejmé a jasné, že zmluva bude trvať 84 mesiacov. Doba trvania je teda jednoznačne stanovená. Z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalobcovi taktiež jednoznačne zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/. K zákonnému pojmu termín splatnosti je potrebné uplatniť ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka, pretože zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý je aplikovaný v úverovej zmluve nemá vlastnú špeciálnu úpravu v počítaní a čase platia všeobecné pravidlá počítania času uvedené v ustanovení § 122 Občianskeho zákonníka, pričom už od dôb rímskeho práva je každému známe počítanie lehôt podľa dní a mesiacov. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú reflektuje v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 23.11.2018 aj Okresný súd Košice II. v konaní sp.zn. 10C/32/2018. Z uvedeného rozhodnutia žalovaný citoval, že podľa názoru súdu z uvedeného vymedzenia vie priemerný spotrebiteľ bezpečne zistiť dátum termínu konečnej splatnosti úveru, keď zmluva o úvere bola uzavretá 29.05.2015 a jej splatnosť je 90 mesiacov, t.j. 7,5 roka termín konečnej splatnosti je potom 15.12.2022. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 01.05.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d/ tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozsudok Okresného súdu Poprad sp.zn. 17Csp/158/2017 zo dňa 21.11.2017, Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13Csp/132/2017 zo dňa 16.10.2017, z ktorých citoval. Zároveň poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 29.11.2011 sp.zn. IV.ÚS 499/2011 - 2005, ktorým súd vyslovil, že jedným z princípov právneho štátu je aj zachovávanie istoty pri rovnakom posudzovaní totožných otázok v obdobných prípadoch. Podľa názoru žalovaného v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX je RPMN uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd prihliadol na nevyhnutnosť eurokonformného výkladu právnych noriem a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Prípadne, aby rozhodnutie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

14. Odvolanie bolo zaslané na vyjadrenie právneho zástupcovi žalobcu. Vyjadrenie zo strany žalobcu k odvolaniu do spisu predložené nebolo.

15. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich C.s.p. v napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.044,91 Eur s príslušenstvom a vo výroku IV. o trovách konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 07.02.2020 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Predmetom odvolacieho konania bol výrok, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.004,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.004,91 Eur odo dňa 22.11.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súvisiaci výrok o trovách konania. Výroky, ktorými súd prvej inštancie určil neprijateľnosť zmluvných podmienok odvolaním napadnuté neboli, preto v tejto časti odvolací súd rozsudok nepreskúmal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nie len vymedzuje to, ohľadne akých

výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, zároveň, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedky, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR II.ÚS78/05).

18. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. K tomu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Zároveň žalovaný v odvolaní tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, aplikuje konkrétnu právu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

19. Odvolací súd má po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie čo do napadnutej časti za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci v napadnutej časti správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu prvej inštancie pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie čo do napadnutej časti tak ako to má na mysli ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p.

20. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 19.05.2016 bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom podpísaná zmluva o spotrebiteľskom úvere, hotovostný úver a revolvingový úver, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 3.300,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 70,86 Eur, ročná úroková sadzba predstavovala 18,74 %, priemerná hodnota RPMN bola 15,19 %, pričom išlo o úver bezúročný. Celkový počet splátok, ktoré mal žalobca žalovanému zaplatiť predstavoval 84. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia.

21. Žalobca súdu predložil prehľad svojich platieb a úhrad za obdobie od 19.09.2016 do 17.01.2018 a ďalej platby zo dňa 07.06.2016, 16.06.2016 a 12.08.2016, z ktorých vyplýva, že titulom poskytnutého úveru zaplatil žalovanému celkovú sumu 4.304,91 Eur.

22. Na pojednávaní dňa 27.02.2019 žalobca súdu uviedol, že v prospech žalovaného poukázal platby vo výške 4.304,91 Eur, požaduje zaplatiť bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ ide o pomienky vo výške 5,- Eur, 12,- Eur a zmluvnú pokutu 17,- Eur, vôbec mu nebolo nič povedané. Dôležitý bol podpis na úverovej zmluve a boli mu poskytnuté len informácie pokiaľ ide o samotnú výšku úveru a výšku mesačnej splátky. Úverové zmluvné podmienky boli predložené na niekoľkých papieroch a nebol tam priestor, aby sa s nimi mohol oboznámiť. O žiadnych poplatkoch a pokutách nebol zo strany žalovaného informovaný.

23. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu 19.05.2016, teda ku dňu uzavretia zmluvy písm. f/, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmysle písm. k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítanej na základe údajov platnej v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie a jeho argumentáciou, že pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru a o dobu trvania zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.,

samotnej zmluve o úvere tento údaj v časti údajov o úvere o podľa názoru odvolacieho súdu absentuje. Počet splátok 84 (nie 36, ako chybné uviedol žalovaný vo svojom odvolaní), respektíve v bode 41 o určenie termínu konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a do 15. dňa v poslednom mesiaci je údaj nepostačujúci. Vychádzajúc z formulácie termín konečnej splatnosti je nepochybné, že tento musí byť určený dátumovo, minimálne mesiacom a rokom a nemožno termín nahrádzať matematickým výpočtom jednotlivých splátok. Skutočne spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzatváraní zmluvy, akú dlhú dobu a dokedy má úver splácať. I podľa názoru odvolacieho súdu je to účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. S neuvedením tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ spája sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

25. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve o úvere absentujú predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. I odvolací súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017, z ktorého vyplýva, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Týmto predpokladaniu sú výška úveru, výška splátky, jej interval, počet splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby, a prípadných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba. Preto aj z toho dôvodu je úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov.

26. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 3.300,- Eur, žalobca zaplatil 4.304,91 Eur. Žalovaný sa teda obohatil o žalovanú sumu 1.004,91 Eur (4.304,91 Eur - 3.300,- Eur).

27. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti aj z dôvodu, že súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

28. V odvolacom konaní úspešný žalovaný nebol, úspešný bol žalobca. V zásade mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. Zo spisu žalobcovi však žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, zároveň si tieto trovy ani neuplatnil. Preto odvolací súd vychádzal z článku 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcich procesnú ekonómiu a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.